

॥१०॥ षडस्त्रिषट्कोणं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ जीवजीववदिवेतिलुप्तोपमा यतो जीवकैः क्षुद्रजीवैः पश्वादिभिर्नादितमतश्चेतनमिवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ करेणुभिर्हस्तिनीभिः प्रभिन्नमदस्त्राविकरटामदोद्रेदस्था

सशरीरंसमुत्सृज्य स्वान्यस्थीनि प्रदास्यति ॥ तस्यास्थिभिर्महाघोरं वज्रं संस्क्रियतां दृढं ॥ १० ॥ महच्छत्रुहणं घोरं षडस्त्रिभीमनिःस्वनं ॥ तेन वज्रेण वै वृत्रं वधिष्यति शतक्रतुः ॥ ११ ॥ एतद्द्वः सर्वमास्यातंतस्माच्छीघ्रं विधीयतां ॥ एवमुक्तास्ततो देवा अनुज्ञाप्य पितामहं ॥ १२ ॥ नारायणं पुरस्कृत्य दधीचस्याश्रमं ययुः ॥ सरस्वत्याः परे पारे नानाद्रुमलतावृतं ॥ १३ ॥ षट्पदोद्गीतनिनदैर्विघुष्टं सामगैरिव ॥ पुंस्को किल रवोन्मिश्रं जीवजीवकनादितं ॥ १४ ॥ महिषैश्च वराहैश्च सृमरैश्च मरैरपि ॥ तत्र तत्रानुचरितं शार्दूलभयवर्जितैः ॥ १५ ॥ करेणुभिर्वारणैश्च प्रभिन्नकरटामुखैः ॥ सरोवगाढैः क्रीडद्भिः समंतादनुनादितं ॥ १६ ॥ सिंहव्याघ्रैर्महानादान्नदद्भिरनुनादितं ॥ अपरैश्चापिसंलीनैर्गुहाकंदरशायिभिः ॥ १७ ॥ तेषु तेष्ववकाशेषु शोभितं सुमनोरमं ॥ त्रिविष्टपसमप्रख्यंदधीचाश्रममागमन् ॥ १८ ॥ तत्रापश्यन् दधीचं ते दिवाकरसमद्युतिं ॥ जाज्वल्यमानं वपुषाय थालक्ष्म्या पितामहं ॥ १९ ॥ तस्य पादौ सुराराजन् न भिवाद्यप्रणम्य च ॥ अयाचंत वरं सर्वे यथोक्तं परमेष्विना ॥ २० ॥ ततो दधीचः परमप्रतीतः सुरोत्तमांस्तानि दमभ्युवाच ॥ करोमियद्दोहितमद्य देवाः स्वंचापि देहं स्वयमुत्सृजामि ॥ २१ ॥ स एव मुक्ताद्विपदां वरिष्ठः प्राणान्वशीस्वान्सहसोत्ससर्ज ॥ ततः सुरास्ते जगद्गुः परासोरस्थीनि तस्याथ यथोपदेशं ॥ २२ ॥ प्रहृष्टरूपाश्च जयाय देवास्त्वष्टारमागम्य तमर्थमूचुः ॥ त्वष्टा तु तेषां वचनं निशम्य प्रहृष्टरूपः प्रयतः प्रयत्नात् ॥ २३ ॥ चकार वज्रं भृशमुग्ररूपं कृत्वा च शक्रं स उवाच त्वष्टः ॥ अनेन वज्रप्रवरेण देवभस्मीकुरुष्व अघसुरारिमुग्रं ॥ २४ ॥ ततो हतारिः स गणः सुखं वै प्रशाधिकृत्स्नं त्रिदिवं दिविष्ठः ॥ त्वष्टा तथोक्तस्तु पुरंदरस्तद्वज्रं प्रहृष्टः प्रयतो ल्यगृह्णात् ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्राप० लोमश तीर्थयात्रायां वज्रनिर्माणकथने शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ लोमश उवाच ततः स वज्रजीवलिभिर्देवतैरभिरक्षितः ॥ आससाद ततो वृत्रं स्थितमावृत्य रोदसी ॥ १ ॥ कालकेयैर्महाकायैः समंतादभिरक्षितं ॥ समुद्यतप्रहरणैः सशृंगैरिव पर्वतैः ॥ २ ॥ ततो युद्धं समभवद्देवानां दानवैः सह ॥ मुहूर्तं भरतश्रेष्ठ लोकत्रासकरं महत् ॥ ३ ॥ उद्यतप्रतिपिष्टानां खड्गानां वीरबाहुभिः ॥ आसीत्सु तु मुलः शब्दः शरीरेष्वभिपात्यतां ॥ ४ ॥

नगंडस्थलैकदेशस्तस्य मुखं उपरि भागो येषां तैः ॥ १६ ॥ १७ ॥ त्रिविष्टपसमप्रख्यं स्वर्गतुल्यप्रकाशं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ परासोः गतप्राणस्य ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ तत इति रोदसीयावापृथिव्यौ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वीरबाहुभिः सार्धं आदौ उद्यताः पश्चादन्यैः प्रतिपिष्टाः तेषां ॥ ४ ॥